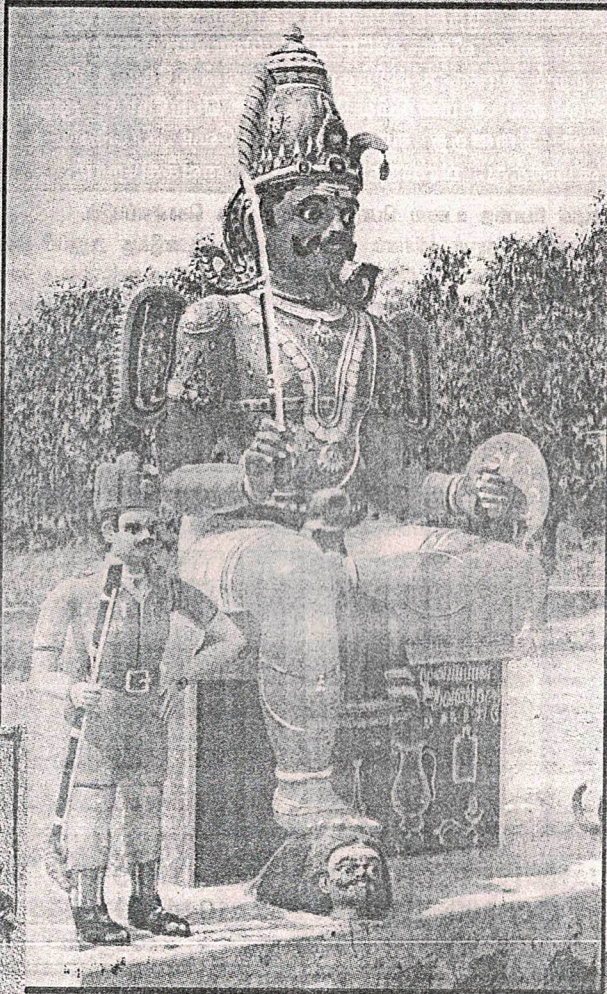

• இத்தரன்

பெருங்கு அகரங்கு சாமிகள்!

“கூடலை மாடன் துணை”, “குரங்கணி அம்மன் துணை”, “மதுரைவீரன் துணை”, “முத்தாரம்மன் துணை” என்று லாரிகளில் எழுதியிருக்கும் வாசகங்கள் மூலம்தான் எனக்குக் கிராமதேவதைகள் முதன் முதலாக அறிமுகமானார்கள். இப்படியெல்லாம் தெய்வங்கள் உள்ளனவா? என்று வியப்பேன். இந்த வியப்பின் விளைவாகத்தான் இவை குறித்த எனது தேடல் தீவிரப்பட்டது.

கிராமத்திலிருந்து சென்னை நகரத்துக்கு வந்த நண்பர்களிடம் இந்த மக்கள் தெய்வங்கள் குறித்த தகவல்களைக் கேட்டபடி இருப்பேன். பிறகு நான் தமிழகத்து ஓவிய, சிற்ப வெளிப்பாடுகள் குறித்த பரவலான புதைப்படி பதிவுகளை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் இறங்கியபோது, தமிழகத்தின் ஒவ்வொரு சிறு கிராமத்துக்கும் எனது புதைப்படி உதவியாளருடனும், ஆராய்ச்சி உதவியாளருடனும் பயணப்படத் தொடங்கினேன். அப்போது தான் தமிழ்நாட்டின் மூலைமுடுக்குகளில் லெல்லாம் இருந்து மக்களின் நம்பிக்கையைச் சுவாசித்து இன்றும் உயிர்த் துடிப்போடு இருந்து வரும் மக்கள் தெய்வங்களை அறிந்து வியக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றேன்.

பார்வதி தேவியின் வியர்வைத் துளியிலிருந்து தோன்றிய முத்தாரம்மனிலிருந்து, சிவனின் வலக்கண்ணிலிருந்து பிறந்த பத்திரகாளியம்மன் வரை அம்மன்களில் தான் எத்தனை வகை! பிடாரி, மாரி, கூளி, இசக்கி என்று பெண் தெய்வங்களில்தான் எத்தனை வகை! இந்தத் தெய்வங்களைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்டிருக்கும் கதைகள் அந்தச் சமூகத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பிரதிபலிக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளன.

நான் நகரத்து மனிதன் என்பதால் இந்த மக்கள் தெய்வங்களின் உருவச் சிலைகள் குறித்துத் தனிப்பட்ட தேடுதல் கொண்ட வனாக இருந்தேன். குறிப்பாகப் பெண் தெய்வங்களை எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் கொடூரமான முறையில் அவை சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண

நேர்ந்தது.

சுடுமண் சிற்பமாக வழிபடப்படும் இசக்கியம்மன் ஒரு சிறு குழந்தையை வாயில் கடித்துக் கொண்டு இருக்கிற அதே நேரத்தில் இன்னொரு குழந்தையை இடுப்பில் சுமந்து கொண்டிருக்கிறது. மற்றொரு குழந்தையைக் காலடியில் போட்டிருப்பதையும் காண நேர்ந்தது.

இத் தெய்வத்தின் உக்கிரம் எனக்கு அதிர்ச்சியூட்டுவதாக இருந்தது. ஆனால் இவை குறித்த கர்ண பரம்பரைக் கதைகளை ஊர் பெரிசுகளிடம் விசாரிக்கிற போதுதான் இவை தோன்றியதற்கான மானிடவியல் ரீதியான காரணங்கள் நமக்குப் புலப்படத் தொடங்கும்.

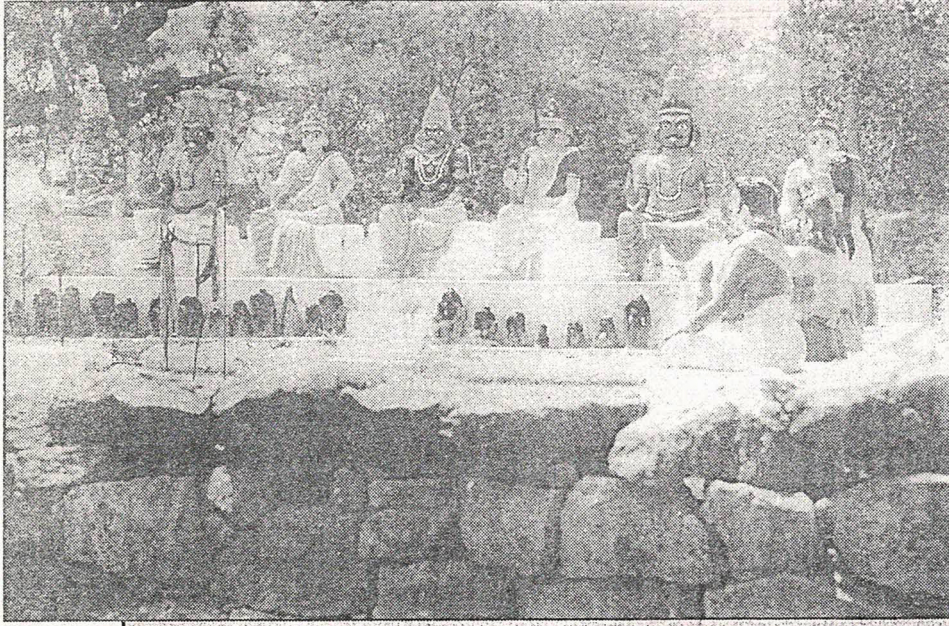
உதாரணமாக தமிழகம் முழுவதும் காணப்படும் ஐயனார் சிலைகளை எடுத்துக் கொள்வோம். ஒரு ஐயனார், குதிரையின் மீது அமர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிறது என்று சொன்னால் அவர் பௌத்தர் என்றும், யானையின் மீது அமர்ந்த நிலையில் காணப்பட்டால் அவர் சமணர் என்றும் பழம் பெரும் ஆய்வாளர் மயிலை. சீனிவேங்கடசாமி எழுதுவதைப் படிக்கிற போது வியப்பு

மேலிகுறித்து.

அடுத்ததாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத் தகுந்தவர்கள் திருநெல்வேலி பகுதிகளில் பரவலாகக் காணப்படும் பல்வேறு சடலை மாடன்கள். இவற்றிற்கு உருவரீதியான சிலைகள் கிடையாது. கூம்பு வடிவத்தில் ஒரு மகுடத்தைக் கட்டி விட்டு அதைச் சடலை மாடன் என்று குறிப்பிடுகிறபோது அருபமயமான ஒரு புரிதலுக்கு நமது மக்கள் பழக்கப்பட்டிருப்பது தெரியவரும்! சில மாடங்களில் முகங்கள் மட்டும் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். கொடைவிழா நடைபெறும் நாட்களில் மட்டும் இந்த மாடங்களைப் பூக்களாலும், மஞ்சள், குங்குமம், சந்தனம் ஆகியவற்றாலும்

பல்வேறு வண்ணங்கள் பூசப்பட்டு இந்தக் கிராம தெய்வங்களின் முகங்கள் மக்களின் கற்பனை சக்திக்கேற்ப உன்னதமான முகமுடிகளாகவும் செய்யப்படுவதுண்டு. அதுபோன்ற நேரங்களில் சடலைமாடனுக்கு அமைக்கப்பட்ட ஒரு முகமுடியில் இரண்டு கொம்புகள் வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் கண்டேன்.

இத் தெய்வங்களின் தோற்றம் குறித்த கதைகள் மிகவும் சுவாரசியமானவை. நாட்டுப்புறவியலில் சிறப்பு அக்கறை கொண்டவர்கள் தங்களுக்குள் இருக்கும் குழுமாச்சர்யங்களை விட்டு ஒன்றுகூடி முயல்வார்களென்றால் இக் கதைகளை மட்டுமே திரட்டி பல்வேறு தொகுதிகளாகக் கொண்டு வர முடியும். குறிப்பாக இத் துறையில் சாதனை படைத்தவர்களான டாக்டர். தே. லூர்து, ஆ. சிவப்பிரகாசம்,

அழைப்பதில் எனக்குச் சம்மதமில்லை. கிராம மக்களின் முழுமையான நம்பிக்கைக்கு உரியவை இவை.

99

66
சிறு
தெய்வங்கள்
என்று
இவர்களை

அலங்கரித்து அதில் ஓர் உருவத்தைக் கொண்டு வருவார்கள். இதே போல்தான் சங்கிலி கருப்பன், பிணமாலை சூடும் பெருமாள், தளவாய் மாடசாமி போன்ற தெய்வங்களும்.

மூன்று, நான்கு பீடங்களாக இருப்பவை விழாக்காலங்களில் இருபத்தோரு பீடங்களாக மாறிவிடும். துணிகளை இணைத்துத் தைத்து ஒரு கூடாரம் அமைப்பது போன்ற அலங்காரங்களும் நடைபெறுவதுண்டு. காகிதக் கூழினைப் பயன்படுத்தி, அதன் மீது

ஆறு. இராமநாதன், ஆ. செல்வபெருமாள், ஆ. தனஞ்செயன், சு. சண்முகசுந்தரம் என்று நீரும் ஆராய்ச்சியாளர்களின் உதவி நாடப்படுமானால் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் குறித்த மிக நல்ல புரிதலை நாம் உருவாக்க முடியும். இத் தெய்வங்கள் குறித்த ஆய்வில் ஈடுபடுகிறபோது நமது அன்றாடப் பேச்சு வழக்கில் காணப்படும் பல்வேறு சொற்களுக்கும் கூட விளக்கம் கிடைக்க முடியும்.

பொதுவாக இன்றைக்கும் கூட சென்னை நகரத்தில் அலுவலகங்களில் வேலை செய்கிற

வர்கள் மத்தியில் ஒரு பேச்சு வழக்கு உண்டு. உயர் அதிகாரியிடம் தன்னை, இன்னொருவர் இரகசியமாகக் குறைசொல்லிவிட்டு வர நேர்ந்தால் அதை “அவன் போட்டுக் கொடுத்த துட்டாங்க” என்று சொல்வதுண்டு. இது திருநெல்வேலி பகுதிகளில் கிராம தெய்வங்கள் குறித்த ஒரு பேச்சு வழக்கிலிருந்து வருகிறது. “போட்டுக் கொடுத்த சாமி” என்று இக் கிராம தெய்வங்களில் சிலவற்றைச் சொல்லும் வழக்கமுண்டு.

ஒரு பகுதியில் வாழும் மக்கள் அங்கிருந்து புதிய இடத்திற்கு வாழ்தல் காரணமாக இடம் மாறிப் போகிற போது அந்தப் புதிய இடத்தில் தாங்கள் வழிபடும் சாமிக்கான கோயில் கட்டுவது வழக்கம். உதாரணமாக சென்னையில் வாழும் ஓரிசாவிலிருந்து வந்த ஓரிய மொழிக்காரர்கள், இங்கு தாங்கள் வழிபடும் பூரி ஜெகநாதருக்காகப் பெரிய கோயிலைக் கட்டி இருப்பதைச் சொல்லலாம். இதே போல் டெல்லியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் நமது முருகன் கோயில். இதனை ‘மலைமந்திர்’ என்று அழைப்பதுண்டு. இதே போன்று ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்துக்கு இடம்பெயர்கிறபோது, தாம் வழிபட்டு வந்த கடலைமாடனின் பீடத்திலிருந்து ஒரு பிடி மண்ணை எடுத்துக் கொண்டு போய் புதிய இடத்தில் அதைப் போட்டு அங்கு ஒரு புதிய பீடத்தை அமைப்பது வழக்கம். இந்தப் பழக்கம் குறித்து டாக்டர் தே. லார்து விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார். இப்படி அமைக்கப்பட்ட சாமியைப் ‘போட்டுக் கொடுத்த சாமி’ என்று இப்பகுதி மக்கள் அழைக்கிறார்கள். இந்த போட்டுக் கொடுத்தல்தான் சென்னை போன்ற நகரங்களில் “போட்டுக் கொடுத்தல்” என்று நகைச்சுவையாக வழங்குகிறது.

இந்தக் கிராம தெய்வங்கள் தோன்றும் முறை மிகவும் சுவாரசியமானது. இதில் பல தெய்வங்கள் கொலையில் உதித்தவை என்று குறிப்பிடுகிறார் ஆய்வாளர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்.

காத்தவராயன், மதுரை வீரன், சின்ன நாடான், கௌதவமாடன் போன்ற தெய்வங்கள் அவர்களது ஊர்களுக்குள் நிலவும் சாதி அமைப்பின் முறைகளை மீறியவர்கள். இதனால் இவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

முத்துப்பட்டன் தாழ்த்தப்பட்ட சங்கிலியப் பெண்டிரை மணந்து கொண்டவன்.

“சேறூ கண்ட இடமே ‘செளக்கம்’னு இருந்தானே உங்க பையன்... இப்ப என்ன பண்ணான்?”

“கோயிலே ‘கதி’னு இருக்கிறான்!”

— எஸ். சக்திகுணசீலன்

இவன் பசுக் கூட்டங்களை மீட்பதற்காகப் போர் மேற்கொண்ட போது கொல்லப்பட்டவன். இவர்கள் ஒரு சமூகநீதி கருதிய போரில் கொல்லப்பட்ட காரணங்களினால் தெய்வங்களாக மாறி விடுகிறார்கள். இவர்கள் குறித்த கதைகளில் கொலையுண்டவன் ஆவியாக மாறி பழி வாங்கத் தொடங்கி விடுகிறான். நீலி கதையில் ஒரு பிறவியில் நடந்த கொலைக்கு அடுத்த பிறவியில் பழிவாங்கப் படுகிறது. இவர்கள் மட்டுமின்றி பிள்ளைப் பெறாது இறந்த பிள்ளைத்தாய்ச்சிகளும் கூட கிராம தெய்வங்களாக மாறி விடுகிறார்கள்.

இந்த ‘மக்கள் தெய்வங்கள்’ குறித்துப் பேசுகிற போது பொதுவாக ‘சிறு தெய்வங்கள்’ என்று அழைக்கப்படுவதுண்டு. ‘சிறு தெய்வங்கள்’ என்று இவர்களை அழைப்பதில் எனக்குச் சம்மதமில்லை. கிராம மக்களின் முழுமையான நம்பிக்கைக்கு உரியவை இவை. மக்களின் கூட்டுக் கனவிலிருந்து வடித்து எடுக்கப்பட்ட வண்ண வடிவ பிரதிகள் இவை. இவை கிராமத்தின் ஒருங்கிணைந்த வாழ்க்கைக்கும், ஒழுக்க நியதிகளுக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் தோற்று விக்கப்பட்டவை. தெய்வநம்பிக்கையில் சிறியது பெரியது என்று ஏதேனும் இருக்கிறதா என்ன? ○